

slaas derhos undtagne fra denne Ejendomsskyld.

For *Amtskommunernes* Vedkommende er Grundskylden derimod fastholdt som eneste fremtidige Skattegrundlag, idet den Omstændighed, at enkelte Sogneraad paa Grund af de særlige Forhold i Kommunen, bestemmer tillige at ligne paa Ejendomsskyldværdien, ikke bør have nogen Indflydelse paa Amtets Skat.

I Forbindelse med Indførelsen af kommunal Grundskyld foreslaas Indførelse af *kommunal Grundstigningsskyld* i den Form, at Kommunalbestyrelserne i København, Købstæderne og Sognekommunerne faar Adgang til at opkræve en aarlig Afgift af de ved de periodiske Vurderinger konstaterede Stigninger i Ejendommenes Grundværdi. Bestemmelserne tager Sigte paa de Værdistigninger, der skyldes den almindelige Udvikling i Samfundet og det offentlige Foranstaltninger. De Gevinster, der derved tilføres Ejeren, bør være et Skatteobjekt. Det maa imidlertid undgaas at lade den særlige Grundstigningsskyld ramme de Værdistigninger, som har deres Aarsag i det almindelige Prisniveaus Stigning og altsaa i Virkeligheden kun er fiktive, og det er derfor foreslaaet, at kun den Værdistigning, der gaar ud over, hvad Værdien af samtlige Landets Ejendomme er steget i den paagældende Periode, skal beskattes. Derved vil Grundstigningsskylden væsentligst faa Betydning i Byerne og de bymæssige Bebyggelser paa Landet, hvor Udviklingen og det offentlige Foranstaltninger stærkest virker til en Stigning i Grundpriserne. I øvrigt afviger de foreslaaede Bestemmelser om Grundstigningsskylden ikke i væsentlig Grad fra det af Københavns Kommunalbestyrelse udarbejdede Lovforslag. Afgiften paalægges som en aarlig Rente af de ved Vurderingerne konstaterede Værdistigninger og ikke som en Omsætningskat, der først svares, naar Ejendommens Salg konstaterer en Værdistigning. Naar man anerkender Værdistigningen som Skatteobjekt, er det nemlig mindre konsekvent at opsætte Beskatningen, indtil Omsætning har fundet Sted. Grundstigningsskylden bør da svares til det offentlige fra det Tidspunkt, da Grundens økonomiske Værdi er forøget, uden Hensyn til om Ejeren selv vedblivende udnytter Grunden og dens forøgede økonomiske Muligheder, eller Ejeren ved Salg overdrager den til en anden. Værdistigningsskatten som en Omsætningskat kan ogsaa let omgaas ved Dannelsen af Aktieselskaber o. lign. og virker i det hele hæmmende paa Omsætningen.

Med Hensyn til de *gamle Ejendomsskatter* — paa Landet Hartkornsskatten, i Købstæderne Husskatten og Grundskatten og i København Areal- og Grundskatten — vil en Kvittering efter Ministeriets Formening ikke være forsvarlig, idet en Ophævelse, saaledes som Forholdene ligger, blot vilde medføre en vilkaarlig Berigelse for de nuværende Ejere. Det foreslaas derfor at nedfælde samtlige disse Skatter til Gammel-skat. Medens dette foreslaas uden nogen Undtagelse forsaavidt angaar Hartkornsskatten, Købstædernes Grundskat og den af Grunden beregnede Del af den københavnske Grundskat, har man for de paa Bygningerne hvilende Skatter, nemlig Købstædernes Husskat, Arealskatten og den i Forhold til Assurancen beregnede Del af den københavnske Grundskat, gennemført en Sondring imellem de gamle Beboelseshuse og de under de høje Konjunkturer med offentlig Støtte opførte Beboelseshuse, saaledes at den for de sidstnævnte Ejendomme for Tiden gældende Skattelempelse (Lov Nr. 204 af 3. Juli 1916 med senere Love) gøres stedsevarende for disse Skatters Vedkommende.

Hvad derhos *Ejendomsskylden* angaar, vil det af det foran anførte fremgaa, at Ejendomsskylden i Købstæderne er foreslaaet fuldstændigt ophævet, men at man i Landkommunerne har aabnet Adgang til at ligne en sognekommunal Ejendomsskyld. Som foran nævnt er det derhos foreslaaet at nedfælde en vis Del af den Ejendomme uden Jordtiliggende paalignede gamle sogne- og amtskommunale Ejendomsskyld. Saaledes som Bestemmelsen herom i § 27 b) er formuleret, nedfælder man i hver Kommune for denne Ejendomsgruppe under eet Forskellen imellem den disse Ejendomme paahvilende gamle Ejendomsskyld og den nye Grundskyld og eventuelt sognekommunale Ejendomsskyld efter Lovforslagets Regler. Ved Udfindelsen af de sidstnævnte Beløb maa man regne med en bestemt Promille, og det er her foreslaaet at anvende den Promille, som maatte udskrives paa Kommunens *Landbrugsejendomme* for at tilvejebringe det disse Ejendomme i det sidste Skatteaar før Lovens Ikrafttræden paahvilende Ejendomsskyldbeløb. Udregningen sker da paa den Maade, at man beregner, hvor meget denne Promille vilde give for samtlige Ejendomme uden Jordtiliggende under eet, og trækker dette Beløb fra det Beløb, der blev paalignet disse Ejendomme som Ejendomsskyld i 1924—25. Det saaledes fremkomne Forskelsbeløb nedfældes da med